

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 30 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 37.

V Ljubljani, v petek 14. februarja 1896.

Letnik XXIV.

Celje pred štajerskim deželnim zborom.

Včeraj je bilo v štajerskem deželnem zboru na dnevnem redu poročilo šolskega odseka o vprašanju glede ustanovitve nižje gimnazije v Celju z nemško-slovenskim učnim jezikom.

Štajerski deželni zbor je namreč sklenil po predlogu poslancev Kienzla in Karlona, da se naj osrednja vlada, gledé celjske gimnazije ozira na predloge deželnega šolskega oblastva v Gradcu, kateremu so razmere najbolj znane (!), tembolj, ker ima deželni šolski svet nalog, gledé pouka jezikov na spodnještajerskih gimnazijah skrbeti za to, da so dijaki zmožni pri zrelostnem izpitu obeh deželnih jezikov.

Poročilo o tem je jako pikro sestavljeno. Šolski odsek se grenko pritožuje, da se osrednja vlada gledé Celja ni prav nič ozirala na omenjeni soglasni sklep deželnega zbora in da na njegovo vlogo niti odgovora ni dala. Nadalje omenja poročilo svoje začudenje, da so celo oni nemški konservativni poslanci, ki so omenjeni predlog podpirali, v državnem zboru, prelomivši dano besedo, glasovali za celjsko gimnazijo.

Ker pa je vlada sama sprevidela — pravi poročilo dalje — koliko nevarnih posledic je privedla taka rešitev celjskega vprašanja s seboj, zato se deželni zbor štajerski nada, da se bo osrednja vlada v prihodnje, držeč se besed ministerskega predsednika Badeni-ja gledé pravic jugoslovanskih narodov, da ne sme biti nobene koncesije, ki bi druge samo izzivala, ozirala na naše zahteve ter s takimi poskusi ne bo več v nevarnost stavila narodnega miru na Štajerskem.

Pri razpravi o tem predlogu se je prvi oglašil knez Liechtenstein, ki je rekel, da se je vsled omenjenih sklepov v deželnem zboru čutil vezanega in da zaradi tega v gosposki zbornici pri tej točki ni glasoval. Prepričal se je pa tudi iz obravnave neke konference pri ministerskem predsedniku, da je poslanec Karlon vse storil, da bi bil držal svojo besedo, a da so ga razmere silile, udati se sklepom kluba in glasovati za celjsko gimnazijo.

Poslanec Karlon na to stvar pojasnjuje, da takrat ni več veljal kompromis, sklenjen gledé teh predlogov v deželnem zboru, da so torej imeli nemško-konservativni poslanci štajerski v državnem zboru svobodno roko.

Poslanec dr. Kokoschinegg poudarja nasproti Karlonu, da je tedaj še veljal kompromis, da bi bili torej konservativni poslanci vsaj umaknili se glasovanju, ako se drugače niso mogli izogniti sili klubovega pritiska. Narodni mir pa bo tedaj nastopil tudi na Štajerskem, kadar bo nemška duhovščina tako narodna, kakor je slovenska, dejal je konečno narodni odpadnik dr. Kokoschinegg.

Na to se je vnela precej ostra razprava med nemškimi liberalci in nacionalci, ki so drug drugemu očitali, da so deloma premalo nemški, deloma premalo avstrijski; vzlásti so prišli v ogenj poslanci grof Wurmbrand, dr. Starkel in Morre.

Cesarski namestnik je tolažil razjarjeno nemško gospodo, kakor bi jo hotel prositi oproščenja, da si je upala osrednja vlada kaj ukreniti gledé Celja brez dovoljenja dež. zbora ter ji dajal zagotovilo, da se v prihodnje gotovo več ne bo zgodilo kaj takega.

Vsa razprava je pokazala, da v graški deželni dvorani ni nobenega smisla za pravičnost, katero naj tudi živjajo štajerski Slovenci.

Deželni zbor Goriški.

XI. seja dne 12. februarja.

Predsednik otvori sejo ob 4. Prebere in odobri se zapisnik zadnje seje.

Vladni zastopnik odgovori na interpelacije slovenskih poslancev glede nastanitve slovenske ljudske šole v Gorici, da vis. ministerstvo je sicer dovolilo začasno, da se šola odpre v Katinelijovi vojašnici, da pa je mestni občini naložilo nemudoma skrbeti za postavitve popolnoma zadostujoče šolske poslopje za slov. ljudsko šolo v Gorici.

Poslanec dr. Venuti interpeluje vlado radi tramvaja iz Gorice v Oglej.

Predsednik prebere resolucijo dr. Tume in tovarišev radi državne pogodbe z Ogrsko. Dr. Tuma utemelji nujnost resolucije, ki je bila brez ugovora priznana. Na to predlagatelj resolucijo stvarno utemeljuje v daljšem govoru in zbor jo sprejme brez daljše obravnave.

Prestopi se na dnevni red in dr. Tuma utemelji svoj predlog radi ustanovitve deželnega šolskega zaloge, ki je bil z večino glasov oddan legalnemu odboru.

Na to so se odobrili računi raznih zalogov po predlogu finančnega odseka in zidarski šoli v Renčah se je dovolila podpora letnih 200 gld. O prošnji deželnih uradnikov glede povišanja v službah oziroma plače dr. Rojič objavi želje slovenskih poslancev in prošnje so se po nasvetu odstopile deželnemu odboru, da je reši v svojem delokrogu.

Dalje je bila sprejeta postava glede uravnave reke Mondina v Furlaniji brez ugovora.

Glede poročila peticijskega odseka o napravi ceste od kanala skozi Avče; to in tudi druga poro-

LISTEK.

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

VII.

Oprava neprijaznega, neprebivalnega, po mokroti duševnega grada v Favoriti bila je prelepa: brouza, likanja, porcelanovina — vse je dišalo po starini in razkošju. Kašinskij je bil kar zamaknjen, nasajal je pince-nez, pripogibal se, ogledoval reči in razlagaje nepristujoče k podrobnosti umetnosti — o krasoti kakega zaponca ali stebriča, imenoval vek, v katerega spadata zaponc in stebrič in bil neprisljano vesel, ko je grajski kastelan, pripovedujoči dolgo učeno zgodovino o vsakem predmetu, pritrjeval njegovim besedam in spominom.

„Nu, da, da, to je jasno,“ govoril je Kašinskij, trudil se, da bi govoril ravnodušno in kazal se srečnega kakor učenec, ki je dobro naredil svojo skušnjo.

Taša se je nehoté smehljala in gledala za njim.

Ko so prišli v gostilnico, ki je bila vsa obdana z zrcali, se je naglo spomnila onega, kar je mislila o sebi in Dori. Mogla bi se bila pogledati v ljubem zrcalu, a sramovala se je tega. Slučajno pogledala je Taša vendar le nehoté na vitko podobo

v visokem klobuku in krasnem plašču, ki se jej je nasmehnila iz temnega zrcalnega okvira in počasi se je ustavila...

Da, — bila je res lepa. Lica, oči, smehljaj, obleka, klobuk, traki na klobuku in krasni plašč — vse je bilo lepo, in ne samo lepo, ampak prav posebno, krasotno, ne tako, kakor pri drugih, temveč prav tako, kakor je hotela sama...

Kastelan je spoštljivo pripovedoval, koliko let je vezla opravo v gostilnej sobi nadvojvodinja s pomočjo samo jedne tovarišice, in ni se bilo treba čuditi nežnosti dela in trudu nadvojvodinje. Posebno baronica Knaus in M-lle Burkhart sta bili presenečeni; Taši bilo je pa radi nečesa žal po nadvojvodinji...

„Jaz mislim, da je mogla biti jako nesrečna, da je tako vezla,“ dejala je Dori.

„Zakaj?“ pripomnila je ta, — „to je jako prijetno vezti...“

V takozvani „kuhinji“ so bile zbrane porcelanaste reči. Kašinskij je začel razgledovati krožnike in čaše, zatrjuje, da je pripravljen oddati vsem „prisvojeno si“ letno plačo. Taša je pogledala krožnike, nasmehnila se besedam Kašinskega in odšla k oknu, zraven katerega je stala miza in na njej sedel ogromen Kitajec v ogromnih škrtetih z gnijočimi konci. Tega Kitajca je zagledala takoj, ko je prišla v kuhinjo, in ugajal jej je bolj, nego druge reči. Poklicala je tudi Doro. Bahtemin je pa sledil ljubosumno, nevidoma za vsakim dviganjem Taše.

„Poglejte,“ dejala je Dori anglijski, „kaka krasota je to! To mi ugaja.“

„Krasota? Ne!“ odgovorila je užaljena Dora. „Meni ne ugaja, ker je strašen.“

„Ali ga vi ne smatrate za takega?“ nadaljevala je, obračaje se k prišedšemu Ljvovu in M-lle Burkhart, ki sta se tudi nasitila gledati krožnike. Ilija Dmitrijevič je hotel nekaj reči, a Taša ga je prehitela.

„Ako bode zaničevali mojega Kitajca, me užalite,“ dejala je. „Vzela sem ga pod svoje varstvo.“

„Koga pa, koga? Kdo je ta srečni človek?“ vprašal je iz drugega konca sobe Kašinskij. — „Ah, kak Kitajec, kaka krasota? ... N-n-n-n!“ zavlekel je, zagledavši Kitajca, in napravil se k Taši.

Kastelan je tudi prišel h Kitajcu in, obrnivši se k občinstvu, z dolgim pripovedovanjem o njem pokazal, da je ves sestavljen iz predal.

„Nu, ali nisem pravila?“ dejala je Taša, ko je videla splošno začudenje, katerega so izzvala ta predala, izmed katerih je bilo vsako po velikosti in obliki pripravljeno za shrambo raznih priprav in skrivnostij.

„Tudi Ardalion Matvéjevič — cenitelj umetnosti, smatra Kitajca za krasoto. Kaj ne?“ obrnila se je k Kašinskemu, gledaje Kitajca po roki — predalu za sladko skorjico.

„Res, res, čudovito, čudovito!“ rekel je ta, tresoč se od smeha.

(Dalje sledi.)

čila peticijskega odseka so bila rešena hitrim in mirnim potom.

S tem je bil rešen dnevni red in vladni zastopnik naznanil sklep zbora. Predsednik Franc grof Coronini zatvori letošnje zasedanje s primernim govorom. Omeni uspešnega delovanja, naštevši važnejše sklepe zbora. Kakor po oblačnem vremenu solnce lepše posije, tako, pravi, je tudi konečno srečno delovanje zbora tem veselejše, ker je bilo premagati nekatere neprilike.

Spominja se naklonjenosti vlade in gmotne pomoči pri gospodarskih podjetjih, ter zatvori letošnje zasedanje s pozivom do poslancev, da z „eviva“ in „živio“ nazdravijo Njegovemu veličanstvu Frančišku Jožefu, kar so poslanci navdušeno storili in se potem razšli.

Z vspehi letošnjega zborovanja smejo goriški Slovenci precej zadovoljni biti. Principijelno vprašanje o priznanju slovenske narodnosti v Gorici se je deloma ugodno rešilo z sprejetjem zahtevane podpore za slovensko obrtno šolo in z odgovorom visoke vlade na interpelacije glede slovenske ljudske šole v središču mesta, kar bo vsekako uplivalo na to, da bo moral tudi magistrat računati s Slovenci kot s o m e š č a n i, dočim je dosedaj Slovence smatral le kot prišlece in Lahom službujoče ljudstvo.

Po sklepu zbora so slovenski poslanci Njega Prezvzišenosti predsedniku grofu Franc Coroniniju podali spomenico, v kateri določno in natanko naštevajo svoje zahteve glede ravnopravnosti jezikov v deželnem zboru in v odboru in glede jezikovne zmožnosti deželnih uradnikov. Naj se že enkrat daje popolna ravnopravnost obema narodoma in mir bo v deželi!

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. februarja.

Poslovni program državnega zbora.

Pri jutrišni otvoritvi državnega zbora predloži vlada kot prvo svoje predlogo načrt glede volilne preosnove, katero bode utemeljeval ministerski predsednik. Temeljne določbe omenjene predloge so nam že znane, kakor tudi to, da ž njo ne bodo zadovoljni prizadeti krogi. Druga vladna predloga glede povišanja uradniških plač se predloži zbornici šele v poznejši dobi. — Zborovanje bode trajalo do 28. marca, katero se potem nadaljuje od 8. aprila do najkasneje 13. maja. V tem času se bode rešil državni proračun, severno železniška predloga in načrt o volilni preosnovi. Potem takem bodo imele razne stranke dovolj časa izreči svoje mnenje glede novega volilnega reda in opozarjati merodajne faktorje na mnogotere nedostatke. Vlada sicer želi, da bi bila ta predloga kolikor možno naglo rešena in bode baje to željo povdarjala tudi v volilnem odseku. Poslednji mora izvoliti izmed svoje srede načelnika, ker je dosedanji načelnik baron Widmann odložil državnoborski mandat. Koncem zasedanja bodeta obe zbornici izvolile deputacije za določitev obostranskih kvot. To in onostranske deputacije se snidejo 15. maja v Budimpešti.

Grof Thun je nastopil od mladočeške strani že davno zaželjeni pokoj ter bil za svoje vspešno delovanje odlikovan z vitežkim redom zlatega runa. To gotovo ni povšeči Mladočehom, toda tolažijo se s tem, da so rešeni svojega največjega nasprotnika. Vse drugače pa se obnašajo pri slovesu češki veleposestniki. Poslanec grof Buquoy se mu je v imenu njegove stranke v posebnem govoru zahvalil za njegovo požrtvovalno delovanje v blagor cele dežele in za njegovo veliko naklonjenost napram vsem stanovom. Konečno mu je zagotavljal, da ga ohrani njegova stranka vedno v hvaležnem spominu. Govornik gotovo ni v tem govoru zastopal ljudskega mnenja. Preveč ni dobro.

Češki deželni zbor je v predzadnji seji vsprejel resolucijo budgetne komisije, v kateri se določa, da se posvetovanje v deželnem zboru koncem letnega zasedanja ne zaključí, marveč samo preloži, ker bi bila sicer obustavljena dela posamnih komisij. Resolucija se je vsprejela s 130 proti 54 glasovom nemških poslancev. V današnji večerni seji se bode vršila volitev deželnega odbora, ali kakor jo zove praška „Politik“ novačenje. Pričakovati je hudega boja mej Mladočehi in Nemci.

Solnograški deželni zbor je zaključil predvčeranjim zvečer ob 10. uri svoje posvetovanje. V tej zadnji seji so stavili konser. posl. predlog glede razširjenja volilne pravice za deželni zbor. Predlog zahteva volilno pravo za vse petakarje ter uvedbo di-

rektne volitve v kmetskih občinah. Toda kakor v drugih deželnih zborih so se tudi tukaj protivilni liberalni poslanci temu predlogu ter ga z neznatno večino ovrgli. Glavni vzrok tiči v tem, ker se kapitalistični poslanci boje izgubiti deželnozbornske mandate in z njimi združene dijete.

Ogerska vladna stranka je poslednje dni dovolj jasno pokazala, da se ne strinja z vladnim postopanjem v Pulszkyjevi zadevi. Splošna nezadovoljnost vlada mej njenimi člani vsled tega, ker je vlada šele v zadnjem trenutku jela ostreje postopati zoper zapravljivca, akoravno je imela že poprej dovolj neovrgljivih dokazov na razpolago. Karol Pulszky je občeval vedno neposredno z ministerstvom in je imelo torej to že davno dovolj prilike, uvesti natančne preiskave glede mnogoterih nejasnostij. Sami vladni privrženci toraj morajo priznati, da je vlada veliko zakrivila in da je popolno opravičeno, ako se najstrožje postopa zoper njene organe. Nekaj pristavev vladne stranke je že zapustilo Budimpešto, ker nočejo glasovati proti Apponyjevemu predlogu, očitno pa tudi nočejo pokazati, da nasprotujejo vladi.

Franctija. Vsi pariški krogi so radovedni na izid današnje, gotovo zelo burne debate v senatu. Opoziciji so se pridružili tudi nekateri radikalci, ki so povsem nezadovoljni s postopanjem pravosodnega ministra Ricarda. K tej aferi se je pa pridružila še druga, tičoča se naučnega ministra Combasa. Ta je namreč zahteval v nekem pismu na južno železniško ravnateljstvo, naj se on in še jeden njegovih tovarišev pozove v železniški svet. V tem pismu zatrjuje tudi, da on in njegov tovariš ne bodeta nikakor ovirala železniške uprave. „Figaro“, ki objavlja nekaj stavkov iz omenjenega pisma, natančno osvetljuje ministrovo nakano. Te dve zadevi se obravnavata v današnji seji. Iz teh podatkov je razvidno, da je stališče Bourgeoisovega kabineta zelo omajano. tem bolj, ker se je francoskemu senatu že štirikrat posrečilo na enak način vreči ministerstvo.

Bolgarska kneginja je sedaj na potu v Nizzo, mej tem ko se vrše v Sredcu vsakovrstne priprave za veselo, toda ob jednom tudi zelo žalostno slavnost Borisovega prekrsta. Zelo karakteristično je za globoko užaljeno Borisovo mater, kar se poroča iz Sredca „Frankfurt. Zeitg.“ Dopisnik jako natančno popisuje žalosten trenutek ločitev Marije Lujize od svojega sina. — Plemenita, pobožna gospa se za nobeno ceno ni hotela ločiti od svojega ljubljenca in ga je hotela na vsak način vzeti seboj. Ko so jej s silo iztrgali sina iz naročja, prevzela jo je nezavest, iz katere se je prebudila še le čez dve uri. Potem je nastopila daljno potovanje. Prišedša do meje, je brzojavila sv. Očetu, kateremu je v kratkih besedah potožila svojo neizmerno žalost ter mu zagotavljala vedno udanost. Te vrstice nam dovolj dokazujejo neresničnost židovskih, iz državne blagajne plačanih listov, da je kneginja že dalje časa mislila na nameravano potovanje. Materina ljubezen je že prestala najhujši udarec in jej torej drugi korak ne bode pripravljala tolikih težav.

Turčija. Evropskim poslanikom se je po daljšem prizadevanju posrečilo, pregovoriti turško vlado, da je dovolila v nekatere preosnove glede Armenije. Prebivalci mesta Zeitun so se po svojih zastopnikih zahvalili sultanu in velevladim za njihovo naklonjenost. To je pa šele mala drobtinica onih zahtev, katere je stavila pred nedavnim angleška in ž njo vred tudi druge evropske vlade. To je Anglija uvidela, ter je vprašala svojo zaveznico Rusijo, bi li ne kazalo postopati še nadalje strogo nasproti Turčiji, dokler ne ugotovi vsem željam armenskih prebivalcev. V odgovoru pa je Rusija pokazala, da ne vidi rada, ako se žali njena sosednja, ter izjavila, da bode sama posredovala mej sultanom in Armenci. Ta odgovor je popolno umeven, ako pomislimo, kako želi ruski mužik zveze s Turčijo iz sebičnih namenov. Misli si namreč, ako si pridobim popolen vpliv na celem balkanu, postanem tudi vrhovni cerkveni poglavar nad vso vzhodno Evropo. Toda, kakor kažejo sedanje razmere, se sultan ne bode dal še tako naglo premotiti in bode raje polagoma ustrezal željam drugih velevladstij.

Cerkveni letopis.

Družba sv. Mohora v lavantinski škofiji.

Med 72.097 Mohorjani zavzemajo Lavantinci drugo mesto s 23.976 udi. Kako dolgo je še, ko še vsa družba ni imela več udov, a sedaj je že Lavantincev toliko! Od lani so napredovali za 2149 udov. V posameznih dekanijah se kaže napredek tako-le:

Dekanija Slov. Bistrica je napredovala od lani za 6 udov, in na 100 ljudij pride ondi 5 udov; Braslovče (+ 62, 7·1), Celje (+ 86, 5·6), Dravsko Polje (+ 89, 5·7), Gornjigrad (+ 66, 6·2), Jarenina (+ 47, 3·7), Konjice (+ 98, 4·8), Kozje (— 16, 4·6), Laško (+ 118, 5), St. Lenart v Slov. Gor. (+ 168, 6), Ljutomer (+ 171, 6·4), Maribor levi breg (152, 3), Maribor desni breg (+ 32, 2·5), Marenberg (+ 9, 2), Nova Cerkev (+ 48, 4·8), Ptuj (+ 271, 5·1), Rogatec (+ 153, 4·3), Saleška dolina (— 12, 5·2), Šmarije (+ 226, 5), Šmartin (+ 21, 4·2), Velika Nedelja (+ 71, 5·3), Videm (+ 203, 4·2), Vuzenica (+ 1, 3·9) in Zavrč (+ 62, 3·9).

Kakor kaže ta pregled, so razven kozjanske in šaleške vse dekanije napredovale, najbolj ptujska z 271 udi, potem šmarijska (226) in videmska; v večini ostalih je tudi precej poskočilo število udov. Najbolj je družba razširjena tudi letos v braslovški dekaniji s 7 udi od 100 ljudij. Zupnije, v katerih je družba pridobila od lani vsaj 50 novih udov, so Sv. Lovrenc v Slov. Gor. (+ 51), Sv. Jurij na j. žel. (+ 57), Celje (+ 54), Sv. Urban pri Ptuj (— 57), Ljutomer (+ 84) in Sv. Peter in Pavel v Ptuj (— 107).

Poslednji vrli župniji, kakor lani, tudi letos zavzemata prvo mesto gledé na število udov. Število udov je sicer padlo v nekaterih župnijah, pa večinoma tam, kjer je družba že dobro zastopana, najbolj v Podsredi za 53 udov. Med župnijami, v katerih pride največ udov na 100 prebivalcev, je tudi letos prva vzgledna šmiklavška župnija v dekaniji laški, kjer pride na 100 ljudij že 16 udov. Za njo pride Sv. Andraž pri Polzeli (13), Šmihel nad Mozirjem (11·5), Sv. Bolfenk v Slov. Gor. (10·6) in Solčava (10). Zupnij z 6, 7, 8 in 9 udi od 100 pa je že prav lepo število.

Napredujemo res lepo; hvala za to Bogu in delavnim čč. gg. poverjenikom! Toda ali naj ostanemo za naprej pri sedanjem številu 23·976? Letos pride v škofiji povprečno 4·8 udov na 100 ljudij. To še ni največje število. V vsaki župniji bi moralo vsaj 5 udov biti od 100 ljudij, kar pa še mnogokje ni, zato še lahko napredujemo. Naprej torej Slovenci v lavantinski škofiji, naprej bratje v sekovski in somboteljski škofiji, ki ste od lani tudi lepo napredovali! Oklenimo se vsi družbe, najboljše zaščitnice vere in narodnosti naše! O.

Socijalne stvari.

Kmečko vprašanje.

(Dalje.)

V zadnjem članku smo pojasnili temelj kmečkemu pravu. O točkah, ki spadajo v to pravo, smo že čisto pisali. Vzlasti v „črnih bukvah“ smo na dejanskih vzgledih pojasnili glavne vzroke propadanju kmečkega stanu in opozarjali, kje naj se prično zdraviti njegove rane. Tam smo dokazali, da je po vseh državah na svetu razjedajoči sovražnik isti, namreč gospodarski liberalizem ali kapitalizem. Veseli nas, da je do istega zaključka prišel dr. G. Ruhland — mož, ki je navlaš zato, da bi proučeval kmečki stan, prepotoval svet; vzlasti v Indiji in na Ruskem se je dalje časa mudil. V svojem delcu „Die Agrarfrage und das internationale Grosskapital“. (Vortrag von dr. G. Ruhland. Mit einer graphischen Darstellung der Normalpreise. Wien 1895. Verlag von Mayer & Co.) razvija prav tiste misli, ki smo jih mi v Slovincu dokazovali, da namreč vse to, kar se navadno šteje mej vzroke kmečkega propada, ni družega, nego posledica kapitalističnega gospodarstva. Padanje žitnih cen, ogromna bremena, ki jih naklada država kmetu v militarizmu in z davki, dolgovi, razkosanost zemljišč itd. — vse to je v zvezi z vsemočenošjo velicega mejnarodnega kapitala.

Zato povdarjamo, da je vsa socijalna preosnova le gola krparija, ki nima nobene stalnosti, če se ne loti v prvi vrsti strupene korenine, iz katere poganja družabno zlo. Tudi posamni zakoni kmečkemu stanu v korist morejo le zastaviti pogin, ne pa ga ubraniti. Kmečko pravo zahtevamo za kmeta, a to pravo se bo moglo vspešno razvijati le, če se izpodbijejo tla nadvladi velicega kapitala.

Dokler bodo pa z denarnimi kovinami krošnjarili judovski milijonarji in „švindlali“ z valuto, dokler bodo imeli zasebniki v rokah ves kredit in vso denarno kupčijo, dokler bode sadežna borza umetelno zviševala in zniževala cene poljskim pridelkom, dokler bo veliki kapital izrabljaj južnoameriška in indijska zemljišča jedino le z ozirom na svojo korist,

dotle je ves napor za stalno zastoj. To prepričanje nas pa ne ovira, da ne bi najodločnejše zahtevali raznih prenovitev v korist kmečkemu stanu.

Ta stan si mora še le izvojevati svoje pravice in v zvezi z delavskim in obrtnim stanom, mora vreči skupnega sovražnika. Za boj pa potrebuje organizacije in močij. Če mu tudi malenkostne izpremembe koristijo le za nekaj časa, nič ne dé. V tem času se lahko že marsikaj zgodi. Da more v zvezi z vsemi delavskimi in sploh z vsemi državo ohranjujočimi stanovi izvršiti svojo zgodovinsko nalogo, mora imeti pred vsem sebi pripadajoče politične pravice. Zato ne moremo dovolj poudarjati, da je pri vsi organizaciji kmečkemu stanu poglavitna stvar politična organizacija in da mora vse gospodarsko združevanje spremljati živa, v krščanstvu utemeljena, odločna politična zavednost.

Bog lahko tudi drugače pomaga. A naravna pot k izboljšanju se nam zdi le tista, ki smo jo ravnokar označili. Če je ne bomo mi umevali, pridejo drugi z bojuim geslom brezboštva in napoje s sovraštvom do cele družbe, z željo po maščevanju uboga kmečka srca. Takrat bomo vsi izpoznali, kakšna je bila naša naloga v prešlih časih, katere smo zamudili.

Zbirajmo torej razkosane ude in vsi, ki se oklepamo Kristusovega božanstva, skrbimo, da boj za boljše čase ne izgubi npravnega temelja in krščanskih nagibov in da ubogi zatiranci, bojujoč se za košček pozemeljskega kruha, ne izgubé nadzemeljskega, nebeškega kruha — Jezusove vere. — To je naša dolžnost. Žalostno bi bilo in neizmerne odgovornosti za tiste, ki bi zakrivali, da bi se pričkali o imenih, ko se gre za tako važno stvar. Vsi, kateri se drže pozitivnega, pravega krščanstva v katoliški cerkvi, naj delujejo po svojih močeh v naznačenem smislu. Postranska stvar je, ali se imenujejo krščanske socijaliste, ali katoliško - ljudske stranke ali kakor si koli bodi. Glavna reč je le ta, da pojmuje socijalni boj z njegove verske in pravne strani in da se dejansko udeležujejo tudi vsi tisti, ki tajé vsako pozitivno vero in stojé popolnoma na materijalističnem temelju.

Nevarnosti, ki preté kmečkemu stanu s te strani, si ne smemo prikrivati. Tisti gnjili, nejasni liberalizem, ki sicer izpodkopava temelj vsaki veri, ki pa vendar dovoljuje cerkvene parade in časih še lepo sladko govori o svojem spoštovanju do „verskega čuta“ in o njegovi potrebi, se ne more prijeti čilega priprostega srca in ne more se polastiti prostakove glave, ki hoče imeti jasne pojme in ki sovráži vsako zmedenost.

Priprosto ljudstvo je doslednejši, nego izobraženstvo in izvaja iz načel, ki jih priznava, tudi svoje posledice. Zato pa opazamo, da so tisti izmei našega ljudstva, ki zajemajo svojo hrano iz liberalnih ali socijalističnih listov in knjig, pravi pravcati materijalisti v mislih, besedi in življenju. Sicer pa moramo priznavati, da je taktika naših liberalnih listov prav ista, kakor socijalističnih. Verski in npravní značaj političnega, družabnega, narodnega življenja se taji. „Narod“ in „Delavec“ sta si v tem jedina, da se rogata iz nadnaravnega namena človekovega in iz bistva človekove nature, kakor jo opisuje krščanstvo. Za izgubo narodnosti — obetajo duhovniki nadomestilo večnega izveličanja, je trdil prvi že mnogo-krat; drugi nam očita, da hočemo ohraniti ljudstvo v temi in revščini z obetom — prihodnjega življenja. Obe trditvi sta materijalistični in obe imata jednak vpliv pri bralcih, da se jim namreč omaje in naposled podere prepričanje o objektivni veljavi krščanskih načel.

In vendar je resnično samo to, da krščanstvo, ki živi neskarjeno le v katoliški cerkvi, nikjer ne razdira nature, njenih potreb in zahtev, marveč jo samo nadnaravno krepi in vodi. Da, o prihodnjem govori katoliška vera, a to govorjenje ni samo nekaka slutnja, ali kot izražajo bogokletni, zgorej omenjeni stavki, celo slepilo, marveč je objektivno resnično. Človeška natora, ki ima dolžnost, doseči svoj najvišji in zadnji namen v bodočem življenju, ima pa tudi tukaj svoje pravice, da se ohranjuje, spopolnuje, da si ohranja svojo zasebno, slobodno individualnost in da v socijalnem organizmu družine, naroda, države, katerim pripada, dobiva vsega,

česar potrebuje v svoje naravno ohranjenje in spo- polnjenje.

Zato spada spoštovanje narodnosti in skrb za njene pravice, kakor tudi skrb za pravice uboze- ga, v revščini vzdihujočega ljudstva, k bistvu krš- čanskega prepričanja in je torej vedno združena z mi- šljenjem in delovanjem dobrih katol. duhovnikov.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. februarija.

(Vojaški nabori ob nedeljah in praznikih.) Na- šteli smo nedavno v našem listu dneve vojaških naborov po posameznih krajih. Navedenih je tudi več naborov ob nedeljah in praznikih. — Ker uradni list nič ne pové, da tiste dneve komi- sija počiva, meni občinstvo, da se bodo nabori vršili tudi ob nedeljah in praznikih. Zeleti bi bilo v tem oziru primernega pojasnila.

(Skušnje v ljubljanskem semenišču) so se pri- čele danes. Zadnja skušnja bo 29. februarija. — Drugi semester se pričinja 2. marca.

(Umrla) je danes ob 1/8 zjutraj gospodična Ne- pomucena Jeraj. Ranjka je imela prejšnja leta znano, zelo obiskovano gostilno pri „belem volku“. Stara leta je preživela v župnišču pri sv. Jakobu v Ljubljani. Leta 1892 mesca oktobra od mrtvouda zadeta je danes izdihnila svojo blago dušo. Plemenita pokoj- nica naj v miru počiva!

(V trnovski župniji) v Ljubljani je bilo l. 1895 rojenih 163 otrok, in sicer 82 dečkov in 81 deklic, med njimi 2 dvojčka, 1 mrtvorjen, 3 v sili krščeni, 14 nezakonskih. Umrlo jih je 121, in sicer 65 moš- kih in 56 ženskih; najstarejši moški mrlič je bil star 86, in najstarejši ženski mrlič 88 let. Oklicanih je bilo 60 parov; porok je bilo 42. Med poročenimi so bili 3 vdovci in 2 vdovi, vendar nikdar ne tako, da bi vdovec osrečil vdovo.

(Železnica Vrhnika-Ljubljana.) Minister za že- leznice je naznanil deželniemu odboru, da vlada prevzame poročstvo za 4odstotno obrestovanje prijoritet v znesku 400.000 gld., če udeleženci prevza- mejo delnice za 50.000 gld. — Pogoji za železnico so torej dani in železnica se bode najbrže že letos pričela graditi.

(Koliko Ljubljana na leto potrebuje.) Po urad- nem izkazu se je leta 1895 dachu podvrženega blaga pripeljalo v Ljubljano, kakor sledi: 13.381 litrov ruma, araka, rozolje, likera; 1230 hektolitrov žga- njevca; 813 hektolitrov žganja; 16.940 hektolitrov vina; 4183 hektolitrov vinskega mošta; 111 hekto- litrov sadnega mošta; 23.059 hektolitrov pive; 1160 hektolitrov kisa; 4019 volov, bikov, krav in telet nad jedno leto starih; 7492 telet do enega leta starih; 3374 ovac, ovnov, koz, kozlov in kostrunov, 3389 jagnet, kozličev in prasičev do 5 klg, 7724 prašičev nad 19 1/2 klg težkih; 820 met. stot. sve- žega, nasoljenega in prekajenega mesa, salam in klobas; 8883 puranov, gosi, rac in kapunov, 32.817 parov kokošij, piščet in golobov; 251 srn in divjih koz; 2042 zajcev; 351 klg razsekane in črne div- jačine; 332 fazanov, divjih petelinov in divjih ko- košij; 593 gozdnih jerebic, kotovnov, divjih gosij, divjih rac, kljunačev in divjih golobov; 27 lisk, kozic in potapljavk; 6700 klg rib in skolk iz morja, rek in potokov, potem ribjih iker, sardin in sardelj; 19.259 klg klinov, navadnih morskih rib, polenovk, slanikov, rakov, polžev in ostrig; 1469 met. stot. riža; 54.796 met. stot. moke, pšena, škrobe, pe- karij, sladkarij, malega kruha in prepečenega kruha; 4017 met. stot. ovsa v zrnji; 23.774 met. stot. sena, slame in otrobov; 549 met. stot. zelenjave; 7323 met. stot. svežega sadja; 293 met. stot. suhega in vloženega sadja; 597 met. stot. masla, stearinovih in lojevih sveč; 40 met. stot. loja in tolšče; 373 met. stot. svinske masti, sala in slanine; 498 met. stot. mila; 774 met. stot. sira; 1.490.981 jaje; 1839 met. stot. konopnega, lanenega in gorsičnega olja; 7673 klg oljkinega, mandelnovega in oreho- vega olja; 27.606 kubičnih metrov trdih drv, bo- rovega in brinjevega lesa; 6971 kubičnih metrov mehkih drv in butarie; 2506 meterskih stot. oglja; 301360 met. stot. premoga in koaksa.

(V Spodnji Idriji) je šel dne 11. februarija 11-letni deček Frančišek Kogelj kopat led in se vbil.

Ne ve se, ali se je po nesreči sam vdaril s „kram- pom“ po glavi ali mu je kaj drugega priletelo na glavo. — Po hribih razsaja nova bolezen, podobna difteritiki. Ljudem, večinoma odrasčnim, začne ote- kati vrat. Iz vratu gre oteklina naprej. Če gre v glavo, je kmalu boljše, če gre v prsi, je pa smrt gotova. Z novo boleznijo vred se pri nas lahko vidi tudi več drugega novega, kakor malokje drugod. Drugod so menda prodajalnice ob nedeljah in praz- niki zaprte vsaj med službo božjo; tudi krčmarji imajo menda drugod svojo policijsko uro — pri nas je pa v tem popolna prostost.

(Zdravje v Ljubljani) od 2. do 8. t. m. Novo- rojenih je bilo 17, mrtvorjen 1. Umrlo jih je 12; mej njimi za vratico 1, jetiko 2, vnetjem sopilnih organov 1, vsled mrtvouda 1, vsled starostne osla- belosti 1, vsled samomora 2, za različnimi boleznimi 4. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatico 3 in vratico 5.

(Iz lavantinske škofije.) Dekanijskim uprave- ljem dekanije Nova cerkev je imenovan č. g. ka- nonik dr. Lavoslav Gregorec, župnik pri Novi cerkvi, ker se je kanonik Karol Gajšek, župnik na Dobrni dekanijem poslom odpovedal vsled bole- nosti. — Umrlo je 6. februarija v Wörishofnu go- spod Karol Wenig bivši kapelan lapreski v 29. letu. N. v m. p.!

(Celjski Nemci) so se zopet jedenkrat dobro opekli s svojim „Studentenheimom“. Obrnili so se namreč malo ne do vseh deželnih zborov s prošnjo za podporo zatiranemu nemštvu na spodnjem Šta- jerskem. Toda gorenje avstrijski deželni zbor je s 26 proti 17 glasovom odklonil omenjeno prošnjo, ter ta korak utemeljeval s tem, da nemštvo v Celju ni v nikaki nevarnosti, ker ga tako rekoč ni, in da more vsak dober Avstrijec poleg kulturnih ozirati se tudi na verske namene, česar je pa pri celjskih Nemcih zastoj iskati.

(Razširjanje ljudskih šol.) Deželni šolski svet štajerski je odredil, da se morajo razširiti šole, jednorazrednica pri Sv. Bolfanku pri Bišu v dvoraz- rednico, slovenska trirazrednica v Vitanju v štiri- razrednico, štirirazrednica v Makolah v petrazred- nico; tudi je dovolil, da se smeta razširiti dvoraz- rednica v Studenecah v trirazrednico in trirazrednica v Petrovčah v štirirazrednico.

(Trgovinska zbornica tržaška) je v zadnji seji razpravljala o tržaškem železniškem vprašanju. Borzna deputacija je predlagala: 1. Zbornica naj sklene: c. kr. ministerstvom za trgovino, železnice in za finance predložiti spomenico za zgradnjo že- leznice čez Ture in nje podaljšanja po najkrajšem potu do Trsta. Po kratki razpravi vsprejela je zbor- nica ta predlog s 37 glasovi, proti je glasoval je- dini dr. Cambi.

(V Trstu) pridno nabirajo denar za ranjene italijanske vojake v Eritreji. Nabrali so že 3361 lir in pa samo 29 gld. 10 kr. avst. denarja. Tudi po- menljivo za čudne razmere v Trstu. Iredentovci tedaj že za avstrijski denar ne marajo več.

(Iz Zagreba) se nam poroča: Po Zagrebu se govori, da je ban zelo bolehen, da je bil zdaj na Dunaju pri zdravnikih, ki so mu prepovedali vsako duševno naporno delo ter mu priporočali, naj gre za kakih šest tednov na odpust v Italijo; potem, pi- šejo hrvatski listi, naj se vrne zdrav v krog svoje družine, ne pa več na banski stolec.

(Avstro-ogerske železnice) so bile koncem l. 1895 dolge 30.146 km. in sicer avstrijske 16.476 ogerske 13.670 km. Prevozilo se je na železnicah v preteklem letu 145.000.000 oseb in 104.000.000 ton blaga. Dohodkov so imele železnice 320.000.000 goldinarjev.

(Dober tek!) Grof Badeni se je na potu v Ga- licijo baje izrazil: V treh mesecih sem požrl več surovosti, kakor poprej od svojega rojstva. Pa vse to nič ne de, ker hvala Bogu, imam prav dober želodec, ki veliko prenese. Srečen minister!

(Nad Madridem) se je 10. t. m., kakor se je brzojavno poročalo, razpočil meteor. Meteorologični zavod o tem dogodku poroča: Ob 1/10. uri videla se je na nebu, katero je bilo brezoblačno, posebna

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
saznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

luč. Luč je bila višnjevkasta. Na to je bila videti neka belokrožna meglica v smeri od severovshoda proti jugozapadu. V sredi je bila rudečkasta. Jedno minuto pozneje zaslísal se je strašni pok, kateremu je sledilo več družih. Natorni pojav je trajal dve minuti v višočini kakih 24 kilometrov. Meglica se je počasi zgubila. Živo srebro se je v zrakomeru vzdignilo za 1.6 mm, na to pa padlo za 0.7 mm. V Kastilomu, 6 km. od Madrida, so našli kos meteora. V vasi Ballecas je bil na čelu ranjen neki lekarnar. V nekem vrtu pri Madridu so našli kos 500 gramov težak. V trenutku razpoka je električna luč vgasnila, potem je pa zopet začela sama goreti. Pretres so čutili do Saragosse, 341 km. od Madrida.

Telegrami.

Dunaj, 13. februarja. „Fremdenblatt“ poroča: Cesar je imenoval vitezom reda zlatega runa kneza Paara, ministra grofa Wersersheimba, namestnika grofa Thuna, grofa Festeticsa in grofa Andrassyja.

Dunaj, 13. februarja. (Deželni zbor.) V današnji seji se je vsprejela naslednja resolucija: Vlada se pozivlja, naj odpove carinsko in trgovinsko pogodbo z Ogersko in naj jo le tedaj obnovi, ako se odpravijo dosedanje pomanjkljivosti, ter naj določi pravičnejše razmerje kvot.

Praga, 13. februarja. V današnji seji deželnega zbora se je s 87 proti 84 glasovom vsprejela resolucija, ki določuje, da sme dežela podpirati samo take zasebne šole, ki vsprejemajo učence, ki so zmožni učnega jezika.

Sredec, 13. februarja. Sboranje je dovolilo pol milijona kot narodni dar za princa Borisa. Svota se ima plodonosno naložiti v narodni banki do prinčeve polnoletnosti.

Sredec, 13. februarja. Danes so dospeli sem vsi ostali zastopniki zunanjih vlad. Mesto je polno bolgarskih in ruskih zastav. Na čast bolgarskemu eksarhu se prirejajo mnogovrstne slavnosti.

Pariz, 13. februarja. (Zbornica.) Današnja debata je zelo burna. Pravosodni minister med neprestanim vriščem odgovarja na interpelacijo gledé nastavljenja novega preiskovalnega sodnika ter se opravičuje s tem, da je hotel pospešiti preiskavo in da prevzame na-se vso odgovornost.

Pariz, 13. februarja. Ministerski svet je sklenil takoj odgovoriti na evetualno interpelacijo glede južnoželezniške zadeve.

Rim, 13. februarja. Vlada je odgovorila turški vladi, da je že takoj iz početka pripoznala izvolitev princa Ferdinanda.

Carigrad, 13. februarja. Avstro-ogrski poslanik baron Calice je prvi naznanil turški vladi, da je dunajska vlada pripoznala princa Ferdinanda.

Jokohama, 13. februarja. V Soeulu na Koreji je nastal 11. t. m. splošen upor. Ministerskega predsednika in sedem vladnih uradnikov so vstaši umorili. Kralj in prestolonaslednik sta ubežala k ruskemu poslaniku. 200 ruskih vojakov čuva poslaniško palačo.

Za slabotne

bolehave vedel pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta)** priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic gld. 4.50. (122 50—1) 2

Tujci.

11. februarja.

Pri **Lloydu**: Smole iz Savnice. — Ambrožič iz Nove Sušice. — Fajdiga iz Sočažice. — Rus iz Ribnice. — Fevol z Jesenic. — Lušin iz Ribnice.

Pri **Jutnem kolodvoru**: Rekelj z Dunaja. — Čiček iz Bučovic. — Muri z Koroškega.

Pri **bavarskem dvoru**: Blha iz Pulja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
13	9. zvečer	739.5	+1.9	brev.	jasno	
14	7. zjutraj	740.7	—3.7	sr. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	740.7	+4.0	sr. vzvzh.	skoro jasno	

Srednja večerajša temperatura +2.3°, in za 2.7° nad normalom.

120 1—1

Žalostnim srcem naznanjamo dragim sorodnikom, ljubim prijateljem in znancem, da je bilo vsega mogočnemu Bogu všeč, danes zjutraj ob 1/8. uri našo blago gospodično

Nepomuceno Jeraj

po dolgotrajni bolezni, večkrat prevideno s sv. zakramenti, v 85. letu, vzeti k Sebi v lepšo demovino.

Pogreb pojde v nedeljo, dne 16. t. m., popoldne ob 3. uri iz Florijanskih ulic št. 26 k sv. Krištofu, kjer položijo predrago pokojnico v rodbinski grob.

Vse sorodnike, prijatelje in znance prosimo, da dajo blage ranjke gospodične v pobožni molitvi priporočajo usmiljenemu Bogu.

Sv. maše za dušni blagor ljube pokojnice se bodo opravljale pri sv. Jakobu.

V Ljubljani, v petek, dne 14. febr. 1896.

Žalujoči ostali.

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na

NORON

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedeljske 80 kr., za dijak 50 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur., Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, III, 31.

Koverta s firmo
in
vizičnice
priporoča
„Katol. Tiskarna“
v Ljubljani.

Št. 4407.

Razpis natečaja.

101 3—2

Zaradi dobave škie za zgradbo novega poslopja na mestu bivše vsled potresa podrte hiše meščanske bolnice v Ljubljani, razpisuje se

javni natečaj

in določujeta za dva najboljša projekta

darili v znesku 2000 in 1200 kron.

Konkurenčni izdelki imajo izvedeni biti v škieh vseh nadstropij v merilu 1 : 200.

Tega merila se je tudi držati pri prerezah in facadah.

Odlikovani projekti pridejo v popolno neomejeno oblast mestnega magistrata, kateri si poleg tega pridržuje pravico do nakupa daljših konkurenčnih projektov.

Za presojo konkurenčnih izdelkov, katere je vložiti pri podpisnem magistratu do

15. aprila 1896. l. opoldne,

so veljavna določila avstrijskega društva inženjerjev in arhitektov za podelitev nagrad, sprejeta v seji dne 27. aprila 1889. l.

Imena presojevalcev došlih konkurenčnih izdelkov priobčila se bodo pred pretekom dobe natečaja.

Stavbinski program in drugi potrebni pripomočki dobivajo se pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 5. svečana 1896.

Dunajska borza.

Dne 14. februarja.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 05 kr.
Skupni državni dolg v srebru	106 „ — „
Avstrijska zlata renta 4%	121 „ 95 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 30 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 25 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 20 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1006 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	386 „ 25 „
London vista	120 „ 90 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 „ 12 1/2 „
20 mark	11 „ 82 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 59 „
Italijanski bankovci	43 „ 75 „
C. kr. cekini	5 „ 67 „

Dne 13. februarja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 „ 50 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192 „ 75 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 10 „
Tisne srečke 4%, 160 gld.	142 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	128 „ 25 „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 „ — „
Posojilo goriskega mesta	112 „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 60 „
Zastavna pisma av. ovr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 35 „
Priporočne obveznice državne železnice	224 „ — „
„ „ južne železnice 3%	170 „ 35 „
„ „ južne železnice 5%	130 „ 25 „
„ „ dolenskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	136 „ — „
Avstrijskega rubežega križa srečke, 10 gld.	18 „ 40 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 75 „
Salmove srečke, 40 gld.	67 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	72 „ 50 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	54 „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ 25 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	174 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gld. st. v.	3470 „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	478 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	101 „ 50 „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	64 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	89 „ — „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	171 „ — „
Papirnih rubljev 100	125 „ 25 „

Nakup in prodaja

nakupovnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za izgube pri krebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kurznih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.